

EGYEZMÉNY MAGYARORSZÁG ÉS A SVÁJCI ÁLLAMSZÖVETSÉG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL A JÖVEDELEM- ÉS VAGYONADÓK TERÜLETÉN

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA ÉS A SVÁJCI SZÖVETSÉGI TANÁCS, attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és vagyonadók területén, az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk

SZEMÉLYI HATÁLY

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

1. Ez az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai alegysége vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem vagy vagyon részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:

(a) Magyarország esetében:

(i) a személyi jövedelemadó;

(ii) a társasági adó;

(iii) a telekadó és

(iv) az építményadó

(a továbbiakban: „magyar adó”);

(b) A Svájci Államszövetség esetében:

a szövetségi, kantonális és kommunális adók a

(i) jövedelmen (teljes jövedelem, megkeresett jövedelem, tőkejövedelem, ipari és kereskedelmi nyereség, tőkenyereség, és egyéb jövedelemtípusok); és a

(ii) vagyonon (teljes vagyon, ingó és ingatlan vagyon, vállalkozási eszközök, befizetett tőke és tartalékok, és egyéb vagyontípusok)

(a továbbiakban: „svájci adó”);

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek

be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

5. Az Egyezmény hatálya nem terjed ki a lottónyeremények forrásadójára.

3. Cikk

ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

(a) (i) a „Magyarország” kifejezés Magyarországnak a nemzetközi joggal összhangban lévő magyar jogszabályok által meghatározott földrajzi területét jelenti;

(ii) a „Svájc” kifejezés a Svájci Államszövetségnek a nemzetközi joggal összhangban lévő svájci jogszabályok által meghatározott földrajzi területét jelenti;

(b) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést;

(c) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;

(d) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

(e) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

(f) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:

(i) Magyarország esetében az adópolitikáért felelős minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

(ii) Svájc esetében a Szövetségi Pénzügyminisztérium vezetőjét vagy meghatalmazott képviselőjét;

(g) az „állampolgár” kifejezés a következőt jelenti:

(i) bármely természetes személyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik;

(ii) bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri.

(h) a „nyugdíjprogram” kifejezés magában foglalja bármely, az egyik Szerződő Államban létrehozott tervet, rendszert, alapot, alapítványt, trösztöt és egyéb megállapodást:

(i) amelyben egy természetes személy nyugdíj-megtakarítási célból vesz részt, vagy amely egy vagy több ilyen alap javára történő jövedelemszerzés céljából működtetett; és

(ii) amely azon állam által szabályozott és általában mentes a jövedelemadó alól.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az

Egyezmény alkalmazást nyer; ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk

BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismerv alapján adóköteles, beleértve az államot és annak bármely politikai alegységét vagy helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy az ott lévő vagyon alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

(a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

(b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

(c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

(d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetése található.

5. Cikk

TELEPHELY

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

(a) az üzletvezetés helyét;

(b) a fióktelepet;

(c) az irodát;

(d) a gyártelepet;

(e) a műhelyt; és

(f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. Az építési terület, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálatok telephelyet keletkeztetnek, de csak ha tizenkét hónapnál tovább tartanak.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

(a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;

(b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;

(c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

(d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzen;

(e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére reklámtevékenységet végezzen, információt szolgáltatson, tudományos kutatást vagy más hasonló, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytasson;

(f) az egyik Szerződő Állam vállalkozása által az ezen vállalkozás által gyártott gép vagy berendezés leszállításához kapcsolódóan a másik Szerződő Államban folytatott szerelési vagy beszerelési munkálat;

(g) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)–f) pontokban említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.
2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéért járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.
4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, illetve a szabad foglalkozáshoz kapcsolódó ingatlanhasználatból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelyen keresztül fejt ki üzleti tevékenységet. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a telephelynek a 2. bekezdés rendelkezéseinek megfelelően betudható nyereség megadóztatható ebben a másik államban.
2. Az e cikk és a 23. cikk alkalmazásában, az egyik Szerződő Államban lévő, 1. bekezdésben meghatározott telephelynek betudható nyereségnek azt a nyereséget kell tekinteni, amelyet akkor érhetne el, különösen a vállalkozás más részeivel folytatott ügyleteiben, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, figyelembe véve a vállalkozás által a telephelyen vagy a vállalkozás más részein keresztül elvégzett feladatokat, felhasznált eszközöket és vállalt kockázatokat.
3. Amennyiben az egyik Szerződő Állam a 2. bekezdéssel összhangban megállapítja az egyik Szerződő Állam vállalkozása telephelyének betudható nyereséget, és ennek megfelelően megadóztatja a vállalkozás olyan nyereségét, amely a másik államban adókötelezettség alá esett, a másik Szerződő Állam, a kettős adóztatás elkerülése érdekében a szükséges mértékben megfelelő kiigazítást tesz, amennyiben egyetért az előbb említett állam által tett kiigazítással, ha a másik Szerződő Állam nem ért egyet, a Szerződő Államoknak bármely ebből adódó kettős adóztatást kölcsönös egyetértéssel kell elkerülniük.
4. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

TENGERI, BELVÍZI ÉS LÉGI SZÁLLÍTMÁNYOZÁS

1. Hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetése található.
2. A belvízi szállítmányozásban használt hajók üzemeltetéséből származó jövedelem kizárólag abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetési helye található.
3. Ha egy tengeri vagy belvízi szállítmányozással foglalkozó vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye a hajó fedélzete, abban az esetben a hajó hivatalos kikötőjét kell tekinteni a tényleges üzletvezetés helyének, ennek hiányában azt az államot, amelyben az üzemeltető belföldi illetőségű.
4. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

1. Amennyiben

(a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

(b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

OSZTALÉK

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és annak az államnak a jogszabályai szerint, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalék hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 15 százalékát.

3. A 2. bekezdés rendelkezéseitől eltérően, a vállalkozás illetősége szerinti Szerződő Államnak az ezen vállalkozás által fizetett osztalékot mentesítenie kell az adó alól, ha az osztalék tényleges hasznhúzója:

(a) olyan vállalkozás (kivéve a nem adóköteles személyegyesítő társaságot), amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőséggel bír, és legalább 10 százalékos közvetlen részesedéssel rendelkezik az osztalékot fizető vállalkozásban; vagy

(b) nyugdíjprogram; vagy

(c) a másik Szerződő Állam központi bankja.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a 2. és 3. bekezdésben szereplő korlátozások alkalmazási módját.

A 2. és 3. bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

5. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „élvezeti” részvényekből vagy „élvezeti” jogokból, bányarészjegyekből, alapítói részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból (kivéve a hitelkövetelést) származó jövedelmet, valamint olyan más társasági jogokból származó jövedelmet jelent, amelyet annak az államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

6. Az 1., 2. és 3. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy egy állandó helyhez kapcsolódóan szabad foglalkozást végez és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó helyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

7. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez vagy állandó helyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

KAMAT

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.

2. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való

részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat vagy egy állandó helyhez kapcsolódóan szabad foglalkozást végez, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó helyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

4. Ha a kamatot fizető személy és a hasznhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a hasznhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

JOGDÍJ

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.

2. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek (ideértve a filmalkotást) szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat vagy egy állandó helyhez kapcsolódóan szabad foglalkozást végez, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó helyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

4. Ha a jogdíjat fizető személy és a hasznhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a hasznhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

ELIDEGENÍTÉSBŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az a nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része, vagy olyan állandó helyhez köthető ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára másik Szerződő Államban szabad foglalkozás végzése céljából elérhető, beleértve az ilyen telephelynek vagy állandó helynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, belvízi forgalomban üzemeltetett hajók elidegenítéséből, vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyeresége csak a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye szerinti államban adóztatható.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból származik, megadóztatható ebben a másik államban. Az előző mondatban foglaltakat nem kell alkalmazni azon jövedelmekre, amelyek:

(a) olyan vállalatok részvényeinek elidegenítéséből származnak, amelyek az egyik Szerződő Állam tőzsdéjén vagy bármely más, az illetékes hatóságok megállapítása szerinti tőzsdén vannak jegyezve; vagy

(b) olyan vállalatok részvényeinek elidegenítéséből származnak, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő olyan ingatlan vagyomból származik, amelyben a vállalkozás az üzleti tevékenységét végzi.

5. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

SZABAD FOGLALKOZÁS

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró természetes személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a másik Szerződő Államban rendszeresen rendelkezésére áll egy állandó hely a szabad foglalkozás végzéséhez. Ha rendelkezik ilyen állandó hellyel, az ilyen jövedelem a másik Szerződő Államban is megadóztatható, de csak az állandó helynek betudható jövedelem mértékéig.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

NEM ÖNÁLLÓ MUNKA

1. A 16., 18. és 19. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:

(a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott pénzügyi évben, és

(b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és

(c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye vagy állandó helye viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetési helye található.

16. Cikk

IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

17. Cikk

MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül a 14. és a 15. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14., és a 15. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti. Az előző mondat rendelkezései nem alkalmazhatóak abban az esetben, ha megállapítható, hogy az előadóművész, sportoló vagy pedig a hozzá szorosan köthető személyek egyike sem részesül közvetlenül ilyen személy jövedelmében.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett, és az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű művésznak vagy sportolónak juttatott jövedelem mentes az adó alól abban a másik Szerződő Államban, amelyikben a művész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezen tevékenységet közvetlenül vagy közvetetten, teljesen vagy nagyrészen az elsőként említett állam, politikai aleggysége vagy helyi hatósága

közalapjaiból támogatják. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a művésznek vagy a sportolónak illetősége van.

18. Cikk

NYUGDÍJAK

A nyugdíj és más hasonló térítés, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi munkavégzésre tekintettel fizetnek, csak az elsőként említett államban adóztatható.

19. cikk

KÖZSZOLGÁLAT

1. (a) A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai alegysége vagy helyi hatósága fizet természetes személynek az ezen államnak, politikai alegységnek vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.

(b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:

(i) ennek az államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.

2. Az egyik Szerződő Állam, politikai alegysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 15., 16. és 17. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk

TANULÓK

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, vagy jelenleg is az, és aki az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

21. Cikk

EGYÉB JÖVEDELEM

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy egy állandó helyhez kapcsolódóan

szabad foglalkozást végez, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó helyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

22. Cikk

VAGYON

1. A 6. cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának részét képezi, vagy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás céljából rendelkezésre álló állandó bázishoz tartozó ingó vagyonban testesül meg, megadóztatható ebben a másik államban.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból vagy légi járművekből álló vagyon, és az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetése található.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy minden más vagyonrésze csak ebben az államban adóztatható.

23. Cikk

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

1. Magyarországon a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

(a) Amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Svájcban, Magyarország a (b) és (c) pontban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól.

(b) Amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 10. cikk rendelkezései szerint megadóztathatók Svájcban, Magyarország megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Svájcban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Svájcban származó ilyen jövedelemtételre esik.

(c) Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem, vagy a tulajdonát képező vagyon mentesül az adó alól ebben az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

2. Svájcban a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

(a) Amennyiben egy Svájcban belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Magyarországon, Svájc a (b) pontban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól, azonban ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme vagy

vagyona utáni adó kiszámításánál azt az adókulcsot alkalmazhatja, ami akkor lenne alkalmazható, ha a mentesített jövedelem vagy vagyon nem került volna mentesítésre. Azonban ezen kivétel csak abban az esetben alkalmazható a 13. cikk 4. bekezdése szerinti nyereségre, ha ezen nyereség után Magyarországon történő tényleges adófizetés igazolásra került.

(b) Amennyiben egy Svájcban belföldi illetőségű személy osztalékjövédelmet kap, amely a 10. cikk rendelkezései alapján Magyarországon megadóztatható, Svájc kérésre kedvezményben részesíti a belföldi illetőségű személyt. A kedvezmény a következőket tartalmazhatja:

(i) az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon a 10. cikk rendelkezései szerint levont adóval; az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított svájci adónak azt a részét, amely a Magyarországon adóztatható ilyen jövedelemtételre esik; vagy

(ii) általánylevonás a svájci adófizetési kötelezettségből; vagy

(iii) az ilyen osztalék részleges mentessége a svájci adófizetési kötelezettség alól, bármely esetben legalább a Magyarországon az osztalék bruttó összegéből levont adó mértékéig.

Svájcnak meg kell határoznia, és a Svájci Államszövetség kettős adóztatás elkerüléséről szóló nemzetközi egyezményeinek végrehajtásához kapcsolódó svájci szabályozással összhangban szabályoznia kell az alkalmazható kedvezményt.

3. Azt az egyik Szerződő Államban belföldi illetőséggel bíró vállalkozást, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőséggel bíró vállalkozástól osztalékjövédelmet kap, az ilyen osztaléknak az elsőként említett Szerződő Államban történő adózása szempontjából ugyanazon kedvezmény illeti meg, amelyet a vállalkozás akkor kapott volna, ha az osztalékot fizető vállalkozás az elsőként említett államban bírna belföldi illetőséggel.

24. Cikk

EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 4. bekezdésének vagy a 12. cikk 4. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben fennálló tartozásai az ilyen vállalkozás

adóköteles vagyonának megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azok az elsőként említett államban belföldi illetőségű személlyel szemben álltak volna fenn.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk

KÖLCSÖNÖS EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 24. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve egy saját magukból vagy képviselőikből álló közös bizottságot, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

26. Cikk

INFORMÁCIÓCSERE

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok, annak politikai alegységei vagy helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. Az információcserét az 1. és a 2. cikk nem korlátozza.

2. A Szerződő Államnak az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a

közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják. A fent említettektől függetlenül az egyik Szerződő Állam által kapott információt akkor lehet más célokra használni, ha ilyen információ felhasználható ilyen más célokra mindkét állam jogszabályai alapján, és az információt nyújtó állam illetékes hatósága megengedi az ilyen használatot.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

(a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

(b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

(c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.

4. Ha az egyik Szerződő Állam a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerezési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha a másik Államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.

5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben nem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzintézetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik. Annak érdekében, hogy ezen információk elérhetőek legyenek, a megkeresett Szerződő Állam hatóságának – amennyiben szükséges az ebben a bekezdésben foglaltaknak való megfeleléshez – az ezen cikkben foglalt információ megküldésének végrehajtásához megfelelő joghatósággal kell rendelkeznie, függetlenül a 3. bekezdéstől és bármely ellentétes hazai szabályozástól.

27. Cikk

DIPLOMÁCIAI ÉS KONZULI KÉPVISELETEK TAGJAI

1. Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviseletek tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

2. Tekintet nélkül a 4. cikk rendelkezéseire, azt a magánszemélyt, aki az egyik Szerződő Állam olyan diplomáciai testületének, konzulátusának vagy állandó képviseletének tagja, amelyik a másik Szerződő Államban vagy egy harmadik államban található, az Egyezmény alkalmazása szempontjából a küldő államban belföldi illetőségű személynek kell tekinteni, ha:

(a) a nemzetközi joggal összhangban a fogadó Szerződő Államban nem adóköteles az adott államon kívül eső forrásokból származó jövedelme vagy az adott államon kívül található vagyona tekintetében, és

(b) a küldő államban a teljes jövedelme vagy vagyona tekintetében az ott belföldi illetőségű személyekkel azonos adókötelezettségek terhelik.

3. Az Egyezmény nem alkalmazandó az egyik Szerződő Államban jelen lévő nemzetközi szervezetekre, azok szerveire vagy tisztviselőire és egy harmadik állam diplomáciai testületének, konzulátusának vagy állandó képviselőjének tagjaira, amelyeket egyik Szerződő Állam sem kezel belföldi illetőségüként a jövedelem- vagy vagyonadók tekintetében.

28. Cikk

HATÁLYBALÉPÉS

1. A Szerződő Államok diplomáciai úton értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső követelményeknek eleget tettek. Az Egyezmény ezen értesítések közül a későbbinek a kézhezvétele napját követően 30 nappal lép hatályba.

2. Az Egyezmény rendelkezései alkalmazandóak:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

(b) az egyéb adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra;

(c) a 26. cikk tekintetében adóévhez vagy üzleti évhez kapcsolódó információk az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő időszakra kérhetőek.

3. A Magyar Népköztársaság és a Svájci Államszövetség között, 1981. április 9-én Budapesten aláírt, a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és vagyonadók területén tárgyú jegyzőkönyvvel kiegészített egyezmény ezen Egyezmény hatályba lépésével hatályát veszti. Az elsőként említett egyezmény rendelkezéseit ezen Egyezmény rendelkezései alkalmazásának kezdetét megelőző adóévekre és időszakokra azonban alkalmazni kell.

29. Cikk

FELMONDÁS

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam felmondhatja úgy, hogy legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt a felmondásról diplomáciai úton értesítést küld. Ebben az esetben az Egyezmény nem alkalmazható:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

(b) az egyéb adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

ENNEK HITELÉÜL az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban Budapesten, 2013. szeptember 12. napján magyar, német és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. A magyar és a német szövegek közötti eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

JEGYZŐKÖNYV MAGYARORSZÁG ÉS A SVÁJCI ÁLLAMSZÖVETSÉG

A két állam közötti, a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló Egyezmény 2013. szeptember 12-én, Budapesten történő aláírásakor az alábbi rendelkezésekben állapodtak meg, amelyek az említett Egyezmény szerves részét képezik.

1. a 3. cikk 1. bekezdésének *h)* pontjához:

Megállapításra került, hogy a „nyugdíjprogram” fogalom magában foglalja az alábbiakat, és bármely olyan azonos vagy lényegében hasonló programot, amelyet a Szerződő Államok ezen Egyezmény aláírását követően bevezetett szabályozás alapján hoznak létre.

(*a*) Magyarországon bármely nyugdíjprogramra, amelyet tartalmaz:

(*i*) az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló [1993. évi XCVI. törvény](#);

(*ii*) a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló [1997. évi LXXXII. törvény](#);

(*iii*) a foglalkoztatói nyugdíjról és intézményeiről szóló [2007. évi CXVII. törvény](#);

(*b*) Svájcban bármely nyugdíjprogram, amelyet tartalmaz:

(*i*) az öregkori és túlélői biztosításról szóló 1946. december 20-i szövetségi törvény;

(*ii*) a mozgáskorlátozottak biztosításáról 1959. június 19-i szövetségi törvény;

(*iii*) az öregkori, túlélői és mozgáskorlátozottak biztosításához kapcsolódó kiegészítő nyugdíjjuttatásokról szóló 2006. október 6-i szövetségi törvény;

(*iv*) a munkavállaláshoz vagy önfoglalkoztatáshoz kapcsolódó öregkori, túlélői és mozgáskorlátozottak biztosításáról szóló 1982. június 25-i szövetségi törvény, ideértve a nem regisztrált nyugdíjprogramokat, amelyek foglalkoztatói nyugdíjterveket és a foglalkoztatói nyugdíjtervekkel összehasonlítható egyéni elismert nyugdíjprogram-formákat kínálnak.

2. a 4. cikkhez:

A 4. cikk 1. bekezdésére vonatkozóan megállapításra és megerősítésre került, hogy az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés magában foglalja különösen:

(*a*) az ezen államban létrehozott nyugdíjprogramot; és

(*b*) a kizárólag vallási, jótékonyági, tudományos, kulturális, sport vagy oktatási (vagy ezek közül akár több) célra létrehozott és üzemeltetett szervezetet, amely az adott államban annak jogszabályai szerint belföldi illetőséggel rendelkezik, attól függetlenül, ha jövedelme részben vagy teljesen mentesül az adófizetési kötelezettség alól az adott állam jogszabályainak értelmében.

3. a 10., 11., 12. cikkekhez, valamint a 13. cikk 4. bekezdés (*b*) albekezdéséhez:

A 10., 11., 12. cikkek, valamint a 13. cikk 4. bekezdés (*b*) albekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók, ha azon részvényekkel vagy egyéb jogokkal, követelésekkel vagy jogokkal, amelyekre osztalékot, kamatot vagy jogdíjat fizetnek ki, vagy amelyekre tekintettel a 13. cikk 4. bekezdés (*b*) albekezdése szerinti elidegenítés történik, összefüggésben végzett

tranzakcióban vagy tranzakciók sorozatában részt vevő személy vagy személyek fő célja ezen tranzakciók által a 10., 11., 12. cikkek, valamint a 13. cikk 4. bekezdés (b) albekezdése szerinti adóelőny elérése.

4. a 18. cikkhez:

Megállapításra került, hogy a 18. cikk vonatkozásában használt „nyugdíj” fogalom nem csak a rendszeres időközönkénti kifizetéseket foglalja magában, hanem az általán kifizetéseket is.

Svájc esetében a „nyugdíj” fogalom magában foglalja a foglalkoztatói nyugdíjtervekkel összehasonlítható egyéni elismert nyugdíjprogramokból történő kifizetéseket is a munkavállaláshoz vagy önfoglalkoztatáshoz kapcsolódó öregkori, túlélői és mozgáskorlátozott biztosításról szóló, 1982. június 25-i szövetségi törvény 82. cikkével összhangban.

Magyarország esetében a „nyugdíj” fogalma magában foglalja a nyugdíj programokból történő kifizetéseket, ha azok nyugdíjaskori juttatások.

5. a 25. cikkhez:

Abban az esetben, ha a jelen Egyezmény aláírását követően valamely, a kettős adóztatás elkerüléséről más országgal kötött megállapodás vagy egyezmény tartalmaz választottbírói rendelkezést, akkor a Svájci Államszövetség és Magyarország illetékes hatóságai a lehető leghamarabb egyeztetéseket kezdenek egy módosító jegyzőkönyv meghozataláról, amely választottbírói rendelkezéssel egészíti ki jelen egyezményt.

6. a 26. cikkhez:

(a) Megállapításra került, hogy az információcsere kérés abban az esetben indítható, ha a Szerződő Állam kimerítette valamennyi, a belső adószabályai által elérhető általános információforrást.

(b) Megállapításra került, hogy a 26. cikk rendelkezéseivel összhangban indított információcsere folyamat során a megkereső államnak a következő információkat kell a megkeresett állam részére továbbítani:

i. az eljárás vagy vizsgálat alá vont személy személyazonosságát;

ii. az időintervallumot, amelyre az információcsere kérés vonatkozik;

iii. a keresett információ meghatározása, beleértve annak természetét és formáját, amelyben a megkereső állam az információt a megkeresett államtól kapni szeretné;

iv. az adóügyi cél, amelyre az információt kéri;

v. amennyiben ismert, a neve és címe bármely személynek, akinek a birtokában lehet a kért információ.

Megállapításra került, hogy az „előreláthatóan fontos” meghatározás célja az adóügyi információcsere lehető legszélesebb körének biztosítása, annak egyértelművé tétele, hogy a Szerződő Államok nem jogosultak „adathalászat” folytatására, vagy olyan információ kérésére, ami feltehetőleg nem releváns adott adózó adóügyi eljárásával kapcsolatosan.

(c) Míg a (b) albekezdés fontos eljárási elemeket tartalmaz, amelyek azt szolgálják biztosítani, hogy „halászati expedíció” nem fordul elő, a (b) albekezdés ugyanakkor nem értelmezhető olyan módon, amely zavarja a hatékony információcsere.

(d) Megállapításra került, hogy a 26. cikk nem kötelezi a Szerződő Államokat a spontán vagy automatikus információcsere.

(e) Megállapításra került, hogy az információcsere során a megkeresett Szerződő Államban az adózók jogaival kapcsolatos adminisztratív eljárási szabályok alkalmazásra kerülnek. Megállapításra került továbbá, hogy ezen rendelkezések célja az adóalany részére igazságos eljárás biztosítása, és nem az információcsere kérés akadályozása vagy késleltetése.

Készült két példányban Budapesten, 2013. szeptember 12. napján magyar, német és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. A magyar és a német szövegek közötti eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.